

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาลักษณะทั่วไปของบุคคลที่จิตฟั่นเฟือนนั้น จะพบว่าเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการใช้สิทธิได้เหมือนกับบุคคลธรรมดาทั่วไป และเนื่องจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มิได้มิได้มีการบัญญัติให้ความหมายของบุคคลที่จิตฟั่นเฟือนเอาไว้แต่ประการใดจึงเกิดปัญหาในการตีความว่าคำว่า “บุคคลที่จิตฟั่นเฟือน” นั้นน่าจะหมายถึงบุคคลประเภทใด

จากการศึกษาจะพบว่าบุคคลที่จิตฟั่นเฟือนนั้นเป็นคำในกฎหมายที่ใช้อยู่ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และประมวลกฎหมายอาญา แต่ไม่มีความหมายในทางจิตเวชศาสตร์ จึงเกิดการตีความของนักกฎหมายและแพทย์ที่แตกต่างกัน แต่จากการศึกษาแนวทางการพิจารณาของของศาลจะพบว่าศาลมิได้ดูว่าบุคคลดังกล่าวเป็นโรคจิตประเภทใด แต่ศาลดูว่าเมื่อบุคคลดังกล่าวเป็นโรคจิตแล้วยังมีความรู้สึกผิดชอบชั่วดีแค่ไหน กล่าวคือหากบุคคลดังกล่าวไม่มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดีเลยบุคคลดังกล่าวก็อยู่ในฐานะที่เรียกว่า “วิกลจริต” แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวมีความรู้สึกผิดชอบชั่วดีบ้างแต่น้อยกว่าบุคคลธรรมดาทั่วไปบุคคลดังกล่าวก็อยู่ในฐานะที่เรียกว่า “จิตฟั่นเฟือน” อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะป้องกันการโต้แย้งเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “จิตฟั่นเฟือน” จึงสมควรให้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

นอกจากปัญหาดังกล่าวจะพบว่าบุคคลที่จิตฟั่นเฟือนนั้นเป็นบุคคลที่ไม่มีผู้ดูแลซึ่งต่างจากกรณีของผู้เยาว์ที่มีผู้แทนโดยชอบธรรม คนไร้ความสามารถมีผู้อนุบาลหรือคนเสมือนไร้ความสามารถที่มีผู้พิทักษ์ แต่จากการศึกษาจะพบว่าบุคคลที่จิตฟั่นเฟือนนั้นหากยังเป็นผู้เยาว์อยู่บุคคลที่จิตฟั่นเฟือนนั้นก็จะมีผู้แทนโดยชอบธรรมเป็นผู้ดูแลหากบรรลุนิติภาวะแล้วหรือสมรสแล้วก็จะมิได้สมรสเป็นผู้ดูแล อย่างไรก็ตามการเป็นผู้ดูแลดังกล่าวก็เป็นการดูแลในเรื่องความเป็นอยู่ หรือให้ความยินยอมในการทำนิติกรรมบางประเภทเท่านั้นกรณีสมรส ด้วยเหตุนี้จึงสมควรที่จะให้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อกำหนดให้ผู้ดูแลบุคคลดังกล่าวมีอำนาจในธุรกิจของบุคคลที่จิตฟั่นเฟือนด้วย

สำหรับธุรกิจที่บุคคลที่จัดฟันเพื่อนสามารถทำได้นั้น มีอะไรบ้างจากการศึกษาพบว่า มีธุรกิจอยู่หลายประเภทที่กฎหมายให้สิทธิบุคคลที่จัดฟันเพื่อนสามารถทำได้ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า มีธุรกิจอยู่หลายประเภทที่ไม่เหมาะสมให้บุคคลที่จัดฟันเพื่อนทำได้ จึงสมควรที่จะให้มีการกำหนดถึง ธุรกิจที่บุคคลที่จัดฟันเพื่อนทำได้และทำไม่ได้ให้ชัดเจน

จากที่กล่าวมาจึงสมควรให้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังต่อไปนี้

2. ข้อเสนอแนะ

จากที่กล่าวมาจึงสมควรให้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังต่อไปนี้

2.1 ให้คำจำกัดความ คำว่า “จัดฟันเพื่อน” ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 32 ซึ่งน่าจะหมายถึง “บุคคลที่มีไข้บุคคลวิกลจริต แต่เป็นบุคคลที่มีความรู้สึกลึกซึ้งหรือสามารถบังคับตนเองได้น้อยกว่าคนปกติอันเนื่องมาจากโรคทางจิตเวชหรือจากเหตุอื่น”

2.2 แก้ไขบทบัญญัติ มาตรา มาตรา 1564 ให้บุคคลที่จัดฟันเพื่อนที่จะประกอบธุรกิจ จะต้องมาขอความยินยอมจากบุคคลที่ดูแลมีจะนั้น นิติกรรมในการประกอบธุรกิจก็จะตกเป็นโมฆะ

2.3 แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา 1476 โดยให้คู่สมรสที่จัดฟันเพื่อนนั้นต้องประกอบธุรกิจร่วมกันกับคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งที่จัดฟันเพื่อน

2.4 แก้ไขเพิ่มเติมธุรกิจที่บุคคลที่จัดฟันเพื่อนสามารถทำได้ เช่น

2.4.1 เกษตรกรรมรายย่อย

2.4.2 ธุรกิจประเภทหัตถกรรม

2.4.3 ธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม เฉพาะโรงงานจำพวกที่ 1

2.4.4 ธุรกิจประเภทพาณิชย์กรรม เฉพาะการค้าภายในประเทศ

2.5 แก้ไขเพิ่มเติมธุรกิจที่บุคคลที่จัดฟันเพื่อนไม่สามารถทำได้ เช่น

2.5.1 เกษตรกรรมรายใหญ่แบบครบวงจร

2.5.2 ธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม เฉพาะโรงงานจำพวกที่ 2 และ 3

2.5.3 ธุรกิจประเภทพาณิชย์กรรม เฉพาะการค้าขายระหว่างประเทศ

2.5.4 ธุรกิจประเภทบริการ